

Trúgvur skóti fyllir runt

1. desember fyllir Tryggvi Sondum 80 ár

Miðskeiðis í sjeytiárunum varnaðust vit í Skótaliði Sigmund Brestissonar, at eitt nýtt andlit gjørdist partur av gerandismyndini í skótahúsinum. Hesin tilkomni maðurin, sum væl og virðiliga kundi verið pápi flestu okkara, var fyrikomandi og skemtiligur og gav sær altíð stundir til at veita eina hjálpanði hond. Ikki vardi tað leingi, so hugsaði tú ikki um aldursmunin, maðurin fall natúrliga inn í felagslívið hjá okkum ungu. Tryggvi dugdi eitt, sum ikki øll tilkomin duga, nevniliga at lurta eftir ungdóminum og sýna honum virðing – tú fekst kensluna av at verða tikin fyri fult. Og vit hildu tað vera spennandi, at hann visti so nógv – og ikki minst um skótalívið. Hann hevði verið skóti í triati og fýrati árunum, tá ið skótalívið í Føroyum kanska var upp á sítt besta. Og tú merkti, at hetta var nakað, sum Tryggvi var errin av. Fyri SSB var tað ein fongur, at Tryggvi tók upp aftur skótalívið, hann var ein savnandi persónur, sum øll gjørdust góð við. Og gestabliður var hann eisini, tað var mangan, at vit ungu sótu væl heima hjá honum úti á Heygnum Mikla.

Nú Tryggvi var vorðin skóti aftur, var hann við í øllum. Umframt at vera við til at fyrireika forðarenningar og onnur slík tiltøk, var hann eisini við í fleiri uttanlandsferðum. Hann var á legu í Íslandi, í Suðurslesvíg og ikki minst í sonevnda Vulcan Projektinum, sum

Við Porkerisvatn (apr.2011)

var ein krevjandi hikeferð yvir fleiri dagar í íslensku náttúruni. Í 1980 var hann við, tá ið Gillwellroyndin fyri fyrstu ferð varð hildin í Føroyum. Gillwellroyndin er hægsta skótaútbúgvingin og at henda enn hevur nógv at týða fyri Tryggva, fært tú prógv um, um tú sært hann til okkurt hátíðarhald, sum hevur okkurt við skótar at gera. Tá er hann í Gillwellturriklæðnum.

Tryggvi er tiltikin gongumaður og hann vísti okkum leiðir at ganga, ið vit ikki vistu um frammanundan, og leiðir, sum vit ikki hildu vóru gangandi. Ferðirnar í Líðhomrum, vestantil á Fjallinum millum Botna, niðan

Steffansgjógv á Núgvuna, úr Saksunardali niðan við Heljardalsá, um Skúvaflatir og Gásavatn niðan á Torvskorðarhorn. Og ikki at gloyma mongu ferðirnar upp á Skælingsfjall – í øllum veðri. Hugnaligar vóru eisini løturnar í Dysjunum, tá Tryggvi bjóðaði glóðheita bláberjasuppu og sukurlátu. Og altíð hevði hann rosinar við, um onkur skuldi fingið maktarloysi. Var onkustaðni ótrygt at ganga, gekk Tryggvi undir, um onkur skuldi farið á glið. Gleið hann sjálvur, gjørdi hann bara eitt frensalop og stóð stinnur aftur, sum um, at einki var á vási.

Seinnu árinu hava vit mangan verið frálíkar túrar

í fjøllunum saman við Tryggva. Við Kongavarðar á Kirkjubøreyni, í Dølum í Vestmanna, Fransatoftrinar uppiyvir Villingardali og nógv onnur støð. Tryggvi er framvegis fullur av søgum um støðini, sum vit vitja, um fólkin, sum búleikaðust her og um hendingarnar, sum knýta alt saman. Tá ið vit sjálvi finga børn, komu tey við út at ganga, og eisini tey gjørdust hugtikin øllum tí, sum Tryggvi hevði at siga frá – søgur, sum gjørdtu túrarnar minnisríkar. Børnini fullu skjótt í prát við Tryggva og undraðust saman við honum yvir, hvussu djúp mýridýki eru ella hvar teir freku sjórænararnir komu frá.

Tryggvi hevur altíð havt stóra virðing og alsk fyri náttúruni. Eftir gongutúr langafríggjadag í ár, var hann komin at hugsa um, at vit høvdu ikki tikið nóg væl upp eftir okkum, tá ið vit høvdu sitið og etið einastaðni uppi á Kirkjubøreyni. Og her var einki at gera, tað mátti farast aftur í hagan at taka tað upp, sum lá eftir.

Hjá einum manni, sum Tryggva, eru 80 ár eingin aldur, enn gongur hann tey flestu væl og virðiliga av – og vit gleða okkum til komandi løtur í haganum saman við honum.

Góði Tryggvi, við hesum vilja vit ynskja tær hjartaliga tillukku við degnum!

Við skótaheilsan, birkibeinar og rovarar í seinnu helvt av sjeytiárunum

Kunngjørt verður fyri ætt og vinum, at kæri bróðir og svágur okkara

Thorleif Lindenskov Samuelsen
ættaður úr Fuglafirði
búsitandi í Tórshavn

andaðist sunnudagin 27. november, 69 ára gamal.

Jarðarferðin verður úr Hoyvíkar kirkju fríggjadagin kl. 13.00.

Fyri tey avvarðandi
Systkini

Kunngjørt verður fyri ætt, vinum og kenningum, at elskaði maður mín og pápi, verfaðir og abbi okkara

Árni Bech Jensen
eisini nevndur Árni Bass

andaðist mánadagin 28. november á Landssjúkrahúsinum, 65 ára gamal.

Kistan fer úr Landssjúkrahúskapellinum fríggjadagin kl. 17.00.

Jarðarferðin verður úr Ebenezer leygardagin kl. 13.00.

Fyri tey avvarðandi
Maiken, Jákup, Bogi og Erla við familju

Tey, sum vilja minnast Árna, kunnu lata Zarepta eina gávu. Konta í peningastovnunum.

Onnur vilja hava gøtur

Randi Jacobsen

18 grannar hjá Kongaminninum hava mótmælt, at gøtur verða gjørdar har, men aðrir grannar gleða seg til, at økið verður latið upp

Sosialurin endurgav mánadagin úr einum mótmælisskrivi til Tórshavnar býráð. Mótmælisskrivið var undirskrivað av nærmastu grannunum hjá Kongaminninum, og hesir grannar ru

ímóti ætlanini hjá kommunu um at gera gøtur á økinum og taka seyðin og gæsna, sum ganga har, av.

Aðrir grannar siga, at tað leingi hevur verið eitt ynski hjá teimum um at fáa økið latið upp fyri almenn- inginum.

- Vit búgva beint við Kongaminnið og hava í mong ár eftirlýst, at økið verður brúkt meira skilagott. Tað hevur verið innhegnað við

píkatráði, so nakrir seyðir kundu ganga á økinum, sigur Rakul Guðjónsson, sum býr í Sornhúsgøtu.

Hon heldur tað ikki vera skilagott, at økið er innhegnað við píkatráði, tá ið hugsað verður um, at nógv ferðafólk plaga at taka myndir har.

Rakul Guðjónsson ræðist ikki fyri, at ófriður verður á økinum.

- Tað er at royna tað fyrst fyri at síggja, hvussu verður, og

broytingar kunnu gerast, um grannarnir ikki fáa svøvnfrið, men ikki er vist, at so verður.

Ein annar granni, sum ikki vil verða nevndur, sigur seg vita um fleiri grannar, sum leingjast eftir, at økið verður latið upp. Einku spælipláss er í grannalagnum, og har gæs ganga, ber illa til hjá børnum at spæla.

- Tíðin er farin frá hegnum og píkatráði inni í býnum, sigur hesin grannin.

